

Markétka Gelnarová

Obsah

Obsah.....	1
Komiks sv. Martin 2. a 5. třída.....	2-4
Projekt 4. třída - Vaříme.....	5 - 6
Turistický kroužek - únor.....	7
Hančina zpovědnice.....	8
Příběh na pokračování - Úprk.....	9-10
Divadlo o šikaně.....	11
Pipi - Dlouhá punčocha.....	12
Příběh - 8. třída.....	13
Autobus SOR	14

Komiks 2. +5. tř. - sv. Martin

„To mám ale krásného syna.“

„Gu gu ga ga“

Jednoho dne se v Sabárii narodil chlapec jménem Martin

„Děkuju.“

„Tímto tě pasuji na vojáka. Od této chvíle budeš sloužit Římu.“

V 15 letech byl Martin pasován na vojáka.

Komiks 2. +5. tř. - sv. Martin

„Stůj, ty můj Běloušku, něco slyším.“

Martin vždy jezdil na bílém koni.

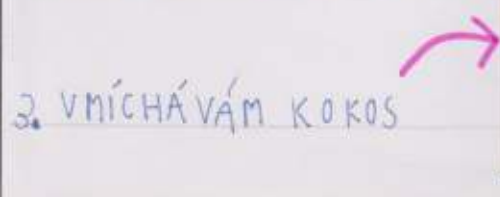
Sv. Martin přijížděl k vojenské posádce a uviděl napůl nahého zebřáka.

„Dobrá. Dostaneš půlku mého pláště.“

„Prosím, pomoz mi.“

4. třída vaří - projekt

Čtvrtáci se během února věnovali projektu, kdy každý z nich měl pro třídu doma připravit nějaký zajímavý projekt. Na dvojstránce své kuchařské umění ukazuje Vojta Šveda.

4. třída vaří - projekt

Všichni jsme čtvrtákům jejich chutný a voňavý projekt záviděli.

Turistický kroužek - únor

V pátek jsme šli na výlet. Od školy jsme odcházeli ve 14:15. Jeli jsme autobusem 125 na Smíchovské nádraží a na něm jsme si mohli něco koupit. Ze Smíchovského nádraží jsme jeli vlakem do Řeporyjí. A tam jsme vysedli z vlaku. Pak jsme šli směrem zpátky do Prahy. Šli jsme přes koleje do tunelu. Potom jsme došli až k ohništi. Tam jsme si rozdělali oheň a opekli buřty s chlebem a hořčicí a kečupem. A až jsme si to opekli, tak jsme šli dál až jsme došli do Holyně. Potom jsme šli dál. Došli jsme po žluté až do Jinonic. Než jsme šli na metro, tak jsme si mohli koupit jenom pití, protože zavírali. Potom jsme jeli na Háje, kde na nás čekali rodiče. Byli jsme tam o půl hodiny dříve. (Matyáš Sůva - 6. třída)

Hančina zpovědnice

Naši reportérku Hanku Grycovou nejvíce baví zpovídat naše učitele. Položila jim 3 následující otázky.

1. Co si myslíte, že mezi teenagery letí?
2. Jaký je váš oblíbený vyhledávač?
3. Nejhorší trapná situace?

Bára Zelinková

1. Letí určitě tablety, sprosté výrazy a hazard
2. Google
3. Byla jsem v obchodě a nemohla jsem zadat PIN a zablokovala se mi karta.

Alena Táborská

1. Věta - To je hustý.
2. Seznam.cz
3. Když se mi po autobuse rozsypaly jablka.

Soňa Hájková

1. Moderní technologie
2. Seznam, google, bing
3. Nic si nevybavuji.

David Havelka

1. Malé hlučné reproduktory.
2. Firefox
3. Reklamace jednoho elektronického přístroje

Úprk

1. kapitola

To byl zase den....

Takový práce kvůli pár mincím a navíc z čokolády. Prý pravé, žádné čokoládové! „Měla jsem to tušit a radši utýct! Za....za.... no, to je jedno. Skrývat se v lesích a bydlet ve stanu....“

Opravdu byla Amanada na dně. „Ale proč jsem si namlouvala, že to zvládnou?“

„To opravdu nevím Ami....“ zazněl mi v uších poněkud známý hlas.

„Ty jsi přišel? I kdy-“

„Ano,“ skočil mi do řeči. „přišel jsem. A trošku mě znervózňuje, že jsem v dívčí škole na dámských záchodech. Vylezeš ven?“

„Jistě!“ souhlasila jsem a on prý „Díky.“

„Necháš mě teda, abych to hrál?“ Já jen přitakala. Přece jenom, už jsem byla naučená, že pod dozorem paní Brynotyrové se na zahradě můžeme stýkat se spoustou lidí. Ale musíme se chovat směle, to byla zásada. Kdo tomu tak neučinil, měl smůlu. (Vyloučení z volných a jeho oblíbených hodin- místo nich začala dívka chodit na přísné výchovné nácviky a výcviky.)

Večer, podle dohody, jsem si vzala jen malou tašku, aby to vypadalo, že se jdu vykoupat. Jenže místo hygienických potřeb jsem si tam dala šat, khaki kalhoty a pár triček. Pak jsem si vzala taky pár fotek. I když se mi s mobilem těžko loučilo, mohli by mě pomoci toho hledat a najít. Na záchodě jsem vyhodila věci oknem a Clarkson je chytil. Pak jsem vyskočila i já. Samozřejmě jsem udělala i pár salt. Taky mě chytil, z čehož se mi udělalo totálně áááááá! (jako v dobrým!) Takže jsem se vyhoupla do sedla toho mini poníka, co tam byl, prý vydrží hodně. Tak asi jo. Po hodině jízdy jsme narazili na vhodný úkryt. Za chvíli mě totiž asi začne hledat noční hlídka ve škole. Kamarádky jim neřeknou nic a ostatní o tom neví. Bylo tam i několik jeho společníků. Ostatní měli stan po dvou nebo po třech. Já jako jediná holka jsem tam byla sama.

Úprk

Tohle mě baví, ten útěk. Clarkson ráno skočil do blízkého městečka do pekárny převlečený za svého mrtvého strýce. Oni teda nevěděli, že je jeho strýc mrtvý. Logicky. A mě vzal můj nejoblíbenější čokoládový koláček. Ví, jak se trápím kvůli tomu útěku a snaží se mi ho co nejvíc zpříjemnit. To je tak milé! Že by? No to asi ne... „

Zase zmatená Ami? To je mi moc líto..." Taky jsem byla trochu poblouzněná, ale takhle?

Nikdy neřekl: „To je mi moc líto.“ Jenže mě z mých myšlenek probudil pobavený hlas: „Řekl jsem to správně?“

Nasadila jsem pobavený úsměv, jelikož jsem **byla** pobavená.

„Jo kámo!“ Řekla jsem ironickým hláskem šílené holky.

(Hanka Grycová - 5. třída)

Divadlo o šikaně

V únoru nás navštívila v rámci prevence sociálně patologických jevů divadelní skupina Spolek 2012. Pro 1. stupeň si připravila pásmo o šikaně.

Divadlo o šikaně: Toto představení, které se odehrálo v 1. třídě, bylo o šikaně. Byly tam 3 dámy, které hrály děti ve třídě. Házeli tam rohlíkem. Říkali si přezdívkami. Dokonce jsme měli papíry, na kterém byli různé nadávky a odpovědi. Byla tam legrace. Nelíbilo se mi, že se k sobě špatně chovali. Jinak to byla legrace.

(Kuba Pažout - 2. třída)

18.2. nás navštívily tři paní, které nám zahrály představení o šikaně. Bylo to rozděleno na tři části. Bylo to o třech spolužačkách, které na sebe dělaly šikanou. Jmenovali se Martina, Dana a Gábina. Dana s Martinou se posmívali Gábině, že je ZÁPRDEK, protože každý den nosila do školy chleba s vajíčkovou pomazánkou. Ale jim nevoněl, a proto jí tak pojmenovali. A o tom je ten příběh je.

(Markétka Gelnarová - 2. třída)

Pipi - Dlouhá punčocha

23. 2. 2016 jsme 3. a 4. třída jeli do dovadla Rock cafe na představení Pipi Dlouhá punčocha. Bylo to o holce, která se odstěhovala do vily Vilekuly. Její tatínek je černošský král. Skamarádí se z Tomim a Anikou. Společně spolu například pídí (To je hledání věcí, které někdo zahodí nebo ztratil). Šli spolu do cirkusu. Porazila tam siláka Adolfa. Když přijde její otec, má s ním odjet. Nakonec ale zůstane ve vile Vilekule.
(Jeremiáš Vavák - 3. třída)

Zajímavé recenze poskytly také žákyně ze 4. třídy.

V úterý 23. února před devátou hodinou jsme se vydali na cestu a nešli jsme sami, šla s námi i třetí třída. Divadlo se konalo v centru Prahy v Rock Café, v malém divadelním sále. (Lili Uhlířová)

Bylo to o Pipi a jejích kamarádech, kteří blbli. Např. Pipi hodila policajty na střechnu. (Izabela Trpišovská)

Na představení byla sranda a Pipi byla vtipná. Představení se mi moc líbilo, ale nebyla tam zápletka. Jinak super. (Pavčina Pitrová)

Představení vypadalo spíše jak pro školku, ale mě to moc nevadilo. (Anežka Nenadállová)

Bylo to tam velmi cítit po cigaretách. (Nela Nešetřilová)
Ne v divadle, ale ve vedlejší kavárně - pozn.redakce

Příběh - 2. stupeň

Osmáci a devátáci měli vytvořit příběh, ve kterém byla známa jen první a poslední věta. Někteří si s tím poradili velmi slušně.

Když jsem se ráno probudil, rozhodně jsem netušil, co se toho dne stane a jak mi to naprosto změní život. To ráno bylo jako každé jiné. Vstal jsem a prudce mě zabořila hlava. Vzpomněl jsem si na minulou noc a ty vzpomínky mi vykouzlily úsměv na tváři. Oslava narozenin mého nejlepšího kamaráda. Skvělá noc. Ale to byl i celý můj život. Miloval jsem svůj život. V práci se mi dařilo jako nikdy. Každý den jsem zažíval něco vzrušujícího. Miloval jsem cestování, poznávání nových míst a adrenalin. Na to, že mi je teprve 23 let, jsem hodně zažil. Zkusil jsem bungee jumping, potápěl jsem se, skákal ze skály. Ano, já svůj život miloval. Na bolení hlavy jsem si vzal prášek a šel jsem se nasnídat. Podíval jsem se na mobil a tam byla spousta oznámení. Od dívek z minulé noci, od kamaráda z práce. Podíval jsem se na hodiny a zjistil jsem, že už musím jít do práce. Silně pršelo a to nebylo ideální počasí na motorku. Měl jsem rád adrenalin, ale nebyl jsem blázen. Rozhodl jsem se chytit taxíka. Vyběhl jsem na ulici a v dálce jsem viděl žluté auto. Výborně, přece jen to stihnu. Podíval jsem se ještě jednou na mobil. Periferně jsem zahlédl něco černého, co se blížilo neskutečnou rychlostí. Mířilo to na mě a já věděl, že nestihnu uhnout. Byl jsem v škou. Pustil jsem mobil, a ten dopadl na mokrou silnici. Slyšel jsem výkřik, světlo, auta a pak... Pak už nebylo nic. Diagnóza: silné poranění páteře, ochrnutí od ramen dolů, na celý život připoutaný na vozík. Konec. Žádné potápění a skákání z budov. Byl prostě konec s životem, co jsem tak hrozně miloval. Zůstalo mi jen jediné. Přemýšlet "kdyby." **Kdybych to věděl minulé ráno.**

(Kiky Olar - 8. třída)

Autobus - SOR edn 11

Náš dopravní expert Kuba nám napsal článek o jedné dopravní novince.

Elektrický autobus SOR edn 11 jezdí 100% na baterky. Nabíjí se pomocí pantáku, který vypadá jako od tramvaje. Jezdí o pracovních dnech na 213 a o víkendu 188. Šetří životní prostředí proto, že nevypouští plyny a neznečišťuje vzduch. Zkušební provoz elektrobuse s cestujícími byl v Praze zahájen 1. září 2015. Měl jezdit jeden rok. Dopravnímu podniku se to líbilo, a tak bude jezdit další rok.

Já s ním moc rád jezdím. Těším se, až jich bude víc.

(Kuba Pažout - 2. třída)